

טובה רשף:

.. להיות אשה של משוגע!

מרב בחירות כמעט שכחתי על קיומו של שבוע הספר העברי. עברתי השבוע בכיכר-מלכי-ישראל וראיתי את צלמתי-העיתונות, טובה רשף, יושבת על הריצפה, ומוכרת ספר קטן בשם „אשה של משוגע“, שהיא כתבה בעצמה. עיון קצר בספר, והשירים מצאו-חן בעיני. כי טובה רשף היא צלמתי-עיתונות מיוחדת במינה, בחורה שסקרה במשך שנים רבות את עבודת המישטרה, נמנעה במיסגרת עבודתה עם שוטרים וגני בים, עבריניים וזונות, וכשהיתה מגיעה מהרחוב, אחרי ליל-עבודה מפרך וצלומים מהחיים, היתה יושבת וכותבת שירים של אשה שאיכפת לה.

● **האם זוהי הפעם הראשונה שבה את מפרסמת שירים שכתבת?**

פעם ראשונה וממש בכוח. לא רציתי להוציא את השירים לאור, כתבתי אותם בחושך, בהסתר, בשביל עצמי, לא הראיתי לאף אחד.

● **מתי קיבדת אומץ?**

הכנסתי דייר לדירה, ופניתי לו חדר, נתקלתי בשירים. מישהו, שאני חושבת שיש לו ראש שיגעון, הכניס לי את הרעיון לפרסם, וברגע שהחלטתי שאני מוציאה לאור החלטתי גם שלא איכפת לי מה יגידו אלה שקוראים להם מבינים.

● **מה שיכנע אותך שהשירים אכן ראויים לדפוס?**

חלק מהשירים שכחתי בכלל שכתבתי, התרחקתי מהם מספיק בשביל להגיד: זה לא רע בעצם, כשקראתי אותם טוב. חוץ מזה, ברגע שהחלטתי שאני מוציאה, יצאו ממני צ'יק-צ'ק שירים חדשים, שלי הם נראים בסדר גמור.

● **מי הוציא את הספר לאור?**

אני בעצמי.

● **כמה זה עולה?**

שלושים וחמש אלף לירות. אם הוצאת-ספרים היתה מוציאה לי, זה היה עולה לי כפול.

● **איך את מרגישה, כשאת יושבת פה על הריצפה ומוכרת את הספרים שלך?**

זה קשה. הבאתי איתי אנשים שיישבו איתי, כי אילו הייתי פה לבד הייתי תיכף בורחת.

● **למה קראת לספר „אשה של משוגע“?**

כי היה לי קשר ארוך עם אחד שהיה משוגע. הוא לא היה זקוק לתעודה מהרופא בשביל להוכיח, שהוא משוגע. הוא היה שייגעון של משוגע. חוץ-מזה, אני חושבת שכל הגברים משוגעים, ולכן כל אחת היא בעצם אשה של משוגע.

סולו יורמן:

.. תכתבי שאני לא איש ליכוד!

מפיק-הגינגלים, סולו יורמן, אחראי ביחד עם ה"מלחין יוריק בן-דוד, לכתובת והפקת הימנון הליכוד, „הפעם אתה חייב לבחור“ שאלתי אותו:

● **ביצד כתבתם את הימנון הליכוד?**

זו היתה עבודה משותפת שלי ושל יוריק בן-דוד. הוא המלחין והמעבד של חברת-הגינגלים שלי. בדרך-כלל אנחנו יושבים ביחד ליד הפסנתר, ויוצאים דברים מתוך שנינו. כך זה קרה עם הימנון הליכוד. כשפנו אלינו מחברת-הפירסום של הליכוד, ישבנו אתם, וניסינו לראות מה מתאים. קיבלנו מילים שכתב אלי הוה, שהוא קופירייטר מבריק, וחשבנו על כיוונים מוסיקליים.

● **מה הינחה אתכם בבחירת סוג המוסיקה?**

חשבנו על משהו סטייל ארץ-ישראלי, משהו קליט, שאנשים יוכלו לזמזם.

● **כמה כסף עדה הגינגל לדיכוד?**

זה לא כמה עלה הגינגל, אני עושה לליכוד את כל הקמפיין של הרדיו, הגינגל שאת שומעת הוא חלק מעיסקת-חבילה. אני לא עובד בחינם, אני עובד בשביל כסף. אני רק יכול להגיד לך, שהליכוד היה איתי מעל ומעבר בעניין של הכסף.

● **האם אתה מאמין במיפגנה שאתה עושה בשבידה?**

אני לא איש פוליטי. אני אשקרה לא מבין בפוליטיקה! מה לי ולפוליטיקה? אני, למשל, המנהל המוסיקלי של אריק סיני, וההשקפות הפוליטיות שלו ושלי הן שונות ומנוגדות.

● **אם כך אתה איש ליכוד.**

אני לא איש ליכוד. במשך התקופה שבה אני עובד עם אנשי הליכוד התיידדתי מאוד עם גדעון גדות, נתן ברוך ואהוד אולמרט. הם אנשים על-איכפאק, הם מעולם לא נכנסו איתי לנושא הפוליטי, אפילו לא אמרו לי להצביע בשבילהם. אני בסך-הכל איש מיקצוע, שקיבל לעשות פרוייקט על הצד הטוב ביותר.

● **איזו רק"ח היתה מבקשת, היית עובד בשבידה?**

בשביל רק"ח לא הייתי עובד בשביל כל הון שבעולם!

● **ובשביד הרב כהנא?**

כן, אני חושב שהייתי עובד בשבילו.

● **ובשביד המערך?**

לפני שלושה חודשים פנו אלי מהמערך, ניהלנו משא ומתן, החלטתי לעבוד על תוציבי, ואיכשהו זה התחלק. או החלטתי ללכת עם הליכוד.

בקי פריישטדט:

.. לפרס פתיחות בלי סוף!

בקי פריישטדט היתה בעבר שחקנית. אני אומרת בעבר, כי למרות שהיא קוראת לעצמה שחקנית עד עצם היום הזה, היא עסוקה בשלוש השנים האחרונות ב"פוליטיקה-פוליטיקה-פוליטיקה!"

בקי פריישטדט היא האחראית על האמנים ואנשי-הרוח במטה-הבחירות של המערך.

● **בקי, היית שחקנית, מה פיתאום הפכת פוליטיקאית?**

זה נראה לי יותר חשוב מכל דבר היום. כבר אז, לפני שלוש שנים, קראתי את המפה וראיתי מה הולך להיות. אני זוכרת שבערב המהפך, כשנודעו התוצאות ונמסר שהליכוד עולה לשלטון, עשיתי עם קבוצת-חברים תרגיל בפסיכודרמה. שיחקנו במה הולך לקרות בשנים האלה, ואני מוכרחה להגיד, לרעתנו, שלא תיארנו לעצמנו שזה יהיה כליכך גרוע.

● **ואז החלטת להחליף מיקצוע?**

זו לא היתה החלטה עם מטרה מוגדרת. פשוט הרמתי טלפון למערך, ואמרתי אני כאן, ואני באה לעשות כל מה שתמצאו.

● **כיצד ביצעת את התפקוד שהטיע עדייך פרם?**

באתי למיפגנה שבורה, מרוששת, מיפגנה שאינה מתורגלת בלהיות אופוזיציה. זה היה קשה. פניתי אל ציבורי האמנים ואנשי-הרוח, שהפעם האחרונה שהיה להם קשר עם מיפגנת העבודה היתה מלווה במישקעי-מרידות.

● **מהי מידת מעורבותו של שימעון פרם בפרוייקט שלך?**

החל מהפגישה הראשונה הוא היה פתוח לעניין, והבין שהאמנים, הסופרים ואנשי-הרוח הם חלק ממיפגנת העבודה. יש לו פתיחות ללא-סוף, הוא רואה את העניין הזה בחשיבות עליונה. הוא רואה זאת לא רק לטווח של הבחירות, כי אם לטווח של שנים, לטווח של דור. הוא פרש את חסותו על העניין, הרי הוא בעצמו מושך בעט ויש לו חולשה לאמנים.

● **מיהו הסופר אמון אישירות, המצטיין ביותר בפעילותו דמעון מיפגנת-העבודה?**

יאיר הורוביץ, המשורר, הוא ממש אגדה, איך שהוא מקפל פלאקטים, מה שהוא לא עושה בכל שעה, בכל זמן. חנה מרון עושה בלי-סוף, עמוס עוז עושה מעל ומעבר, יוסי ידין, אריק לביא ושושיק שני, מהצעירים

אריק סיני, שלמה בראבא, חנון יובל, איל גפן — כולם, ממש כולם, מרגישים שמוכרחים-מוכרחים להחליף את השלטון.